Temps Pasqual - Pentecosta

Per Administrador el dg., 31/05/2009 - 09:00

Ac 2, 1-11
Rm 8, 22-27
Jn 15, 26-27; 16,12-15

No vivim només del record, sinó de l'acció continuada i poderosa de l'Esperit de Jesús. Fa cinquanta dies celebràvem la Pasqua de Resurrecció, la Pasqua Florida, que ens omplia de joia perquè era el triomf del Senyor Jesús sobre les forces de la mort. Però aquella celebració no era del tot completa: el veritable triomf de Jesús no és només que hagués superat la mort i hagués retornat gloriós a la dreta del Pare. El veritable triomf de Jesús és que, havent mort i ressuscitat, segueix actuant en el món i transformant-lo - "salvant-lo" - amb l'acció poderosa i continuada del seu Esperit. La Pasqua de Resurrecció culmina amb la Pentecosta: en la bella expressió del nostre poble, la Pasqua Florida no es completa més que en el fruit de la Pasqua Granada.Dit d'una altra manera: els cristians no vivim només del *record* del triomf de Jesús en un temps passat, sinó que vivim d'allò que Jesús triomfador segueix fent *ara* en nosaltres mitjançant l'acció del seu Esperit, que ell havia promès, i que ell envia continuadament al nostre món. Això és el que s'expressa clarament al començament dels *Fets del Apòstols*: Jesús reuneix els seus apòstols per acomiadar-se d'ells abans de la seva ascensió al cel. Estan contents, perquè ara ja creuen que Jesús ha triomfat de la mort, però senten que encara falta alguna cosa: què se'n farà del projecte de Jesús, si ell se'n va? Per això pregunten: *Senyor, és ara que establireu el vostre Regne*? Jesús els contesta: Això deixeu-ho als designis del Pare. Vosaltres, quedeu-vos a Jerusalem, i *rebreu l'Esperit Sant que us donarà la força per ser testimonis meus...* (Ac 1, 6ss). Això és el que celebrem avui: que vingué l'Esperit Sant com una força (simbolitzada en l'escena de Pentecosta com un vent impetuós) que transformà els seguidors de Jesús; i de porucs i desesmats com eren els feu testimonis de Jesús que anaren per tot el món anunciant el veritable Regne de Déu, que és el regne on els homes reconeixen Déu com a Pare, i es reconeixen efectivament com germans.**El Regne de Déu que s'obre pas per la força de l'Esperit.**Avui és un dia per reafirmar-nos en què el que passà aleshores segueix passant entre nosaltres. També a nosaltres, que tan sovint ens sentim febles, tancats, insegurs i esmaperduts, se'ns dona la força de l'Esperit per ser testimonis de Jesús i anunciar amb paraules i obres que volem fer efectiu el seu Regne entre nosaltres. L'Esperit, que vam rebre ja des del nostre baptisme, ens fa entendre el que Jesús va dir i va fer: ens fa comprendre que el Pare de Jesús és el nostre Pare - de tots - i que això ens demana que visquem efectivament com a germans, en veritable solidaritat fraterna.La segona lectura d'avui - de la carta de Pau als Romans - indica bé la situació en què ens trobem: tot l'univers creat gemega i pateix perquè està com desballestat pel pecat i pel mal que semblen dominar en el món. Però esperem la manifestació de l'Esperit que ve a ajudar la nostra feblesa i ens fa prendre consciència de la nostra condició de fills. De moment sembla que això només es realitza "en esperança". Però en la força de l'Esperit, "que es posa en lloc nostre", creiem que la fraternitat dels fills de Déu es pot anar fent efectivament, tot esperant la seva realització plena "quan el nostre cos serà redimit". L'Esperit ve a fer efectiu el Regne de Déu entre nosaltres; és a dir, ens impulsa a viure la fraternitat entre tots, que és simbolitzada en aquella experiència en la que pobles de molt diverses nacions que parlaven diverses llengües s'entenen i es comprenen i entren a formar par d'una mateixa comunitat, una mateixa Església.**Deixar-nos portar per l'Esperit.** El cristià, doncs, no és només el qui viu del record de Jesús: és el qui en tot moment es deixa guiar per l'impuls de l'Esperit de Déu que el porta a construir el seu regne en la fraternitat entre els homes. Sant Pau ho diu en forma lapidària: *Els qui es deixen portar per l'Esperit de Déu, aquests són els fills de Déu.* (Rm 8, 14), Avui és el dia en què cada ú s'ha de preguntar: procuro en la meva vida concreta deixar-me portar per l'Esperit de Déu - esperit de fraternitat i d'amor - o només em comporto a l'impuls dels meus capricis o egoismes, o em deixo anar a fer el que tothom fa? Avui és el dia per demanar per nosaltres, per l'Església, per tota la humanitat que, com dèiem en el salm, *el Senyor enviï el seu alè i renovi tota la terra.*

ETIQUETES
FRATERNITAT REGNE ESPERIT FORÇA VENT FILIACIÓ